

Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-DPDz(sp)-Ć-S14_pNadGen1V90G
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia / Psychologia pracy, organizacji i zarządzania
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	45	3	27	1,8	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie ze specyfiką problematyki psychologicznej diagnozy klinicznej dziecka. W tym ze sposobami ujmowania procesu diagnozowania w psychologii i rodzajami diagnoz. Podstawowymi założeniami studium przypadku.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z psychologii rozwojowej i psychometrii.

Zakres tematyczny

Diagnozowanie dziecka z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego. Etapy diagnozy; etap prediagnostyczny – rola i specyfika kontaktu z dzieckiem, dystans psychologiczny; faza badania i wstępnych decyzji; różne podejścia do diagnozy zaburzeń dzieci, dane diagnostyczne, źródła informacji o dziecku. Definiowanie problemu. Podstawowe procedury wykorzystywane w diagnozowaniu; zachowania testowe i pozatestowe. Ilościowy i jakościowy opis zachowań. Charakterystyka wskaźników diagnostycznych – sposoby interpretacji. Prognozowanie diagnostyczne. Selekcja – strategie decyzyjne. Podstawowe umiejętności diagnozowania: wywiad i rozmowa psychologiczna, obserwacja, badanie procesów poznawczych, techniki kwestionariuszowe, techniki projekcyjne. Faza wyjaśniania – poszukiwanie związków zachowań testowych i pozatestowych (dane symptomatologiczne a etiologiczne a problem trafności); faza interwencji, interwencja i jej formy. Wybrane techniki badania diagnostycznego dzieci.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, studium przypadku, pokaz, praca w grupach, praca z tekstem.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Zna wybrane kategorie diagnostyczne klasyfikacji zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży - wie jakie objawy przynależą do wybranych kategorii diagnostycznych - potrafi zdiagnozować nieprawidłowe funkcjonowanie dzieci i młodzieży - zna podstawy teoretyczne, zastosowania i ograniczenia konkretnych metod diagnostycznych	K_W05 K_W07 K_W09	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia
- Posiada rozwinięte umiejętności badawcze, ma pogłębioną orientację w metodologii badań psychologicznych w obszarze diagnozy dziecka. - Potrafi zaplanować badanie - konstruuje warsztat diagnostyczny. Sprawnie integruje informacje pozyskane podczas badania i trafnie je interpretuje.	K_U10	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia
- Planuje pracę profilaktyczną i terapeutyczną odpowiadającą problemom ucznia z zaburzeniami emocjonalnymi i behawioralnymi - Potrafi udzielić właściwej porady w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom oraz ich rodzicom i nauczycielom uczącym dziecko.	K_K06	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	- Wykład - Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów odbywa się na podstawie sprawdzianu pisemnego lub pracy pisemnej według określonego problemu badawczego.

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie aktywności studenta, przygotowania prezentacji (indywidualnie lub grupowo) dotyczącej wybranego tematu, okresowego sprawdzania wiedzy i/lub przygotowania studium przypadku.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i wykładów. Warunkiem uzyskania zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z wykładu i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

- Stemplewska – Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna; Gdańsk 2009.
- Paluchowski W.J., Diagnoza psychologiczna. Proces-narzędzia-standardy; Warszawa 2007.
- Morrison J. Diagnoza psychiatryczna. Kraków 2012
- Marcelli D. Psychopatologia wieku dziecięcego, Warszawa 2013
- Cepeda C. Badanie psychiatryczne dzieci i młodzieży, Warszawa 2013,

Literatura uzupełniająca

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne; Warszawa 1999.
- Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania; Warszawa 2006.
- Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej; Warszawa 2007.
- Szustrowa T., Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa 1991.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 18-02-2019 17:18)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ